

פרשת וילך – ראשון

לא (א) וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל:
א וַאֲזַל, מֹשֶׁה; וּמִלִּיל
יֵת פִּתְגָמִיָּא הָאֵלִין, עִם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

(ב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בֶּן־מֶאֱהָ
וְעִשָּׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם
לֹא־אוֹכֵל עוֹד לָצֵאת
וּלְבוֹא וַיְהִי וְאָמַר אֵלָי לֹא
תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה:
ב וַאֲמַר לְהוֹן, בֶּר מְאָה
וְעֶסְרִין שָׁנִין אֲנִי יוֹמָא
דִּין לִית אֲנִי יָכִיל עוֹד,
לְמַפֵּק וּלְמִיעֵל; וַיִּי
אָמַר לִי, לֹא תַעֲבֹר יֵת
יַרְדֵּנָא הַדִּין.

רס"א לא אוֹכֵל עוֹד לָצֵאת וּלְבוֹא. יָכֹול שְׁתַּשֵּׁשׁ כַּחוֹ תִלְמוּד
לוֹמַר לֹא כְהֶתֶה עֵינֵינוּ וְלֹא נָס לַחֶה אֶלָּא מַהוּ לֹא אוֹכֵל אֵינִי
רַשָּׁאִי שְׁנַטְלָה מִמֶּנִּי הָרָשׁוֹת וְנִתְּנָה לִיהוֹשֻׁעַ: וְה' אָמַר אֵלָי.
זֶהוּ פְרוּשׁ לֹא אוֹכֵל עוֹד לָצֵאת וּלְבוֹא לְפִי שֶׁה' אָמַר אֵלָי:
אֲנֹכִי הַיּוֹם. הַיּוֹם מָלְאוּ יָמֵי וּשְׁנוֹתַי בְּיוֹם זֶה נוֹלַדְתִּי בְּיוֹם
זֶה אָמוֹת. ד"א לָצֵאת וּלְבוֹא בְּדַבְּרֵי תוֹרָה מְלַמֵּד שְׁנִסְתַּתְמוּ
מִמֶּנּוּ מְסוּרוֹת וּמַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה:

(ג) יַהֲוֶה אֱלֹהֶיךָ הוּא | עֹבֵר
לְפָנֶיךָ הוּא־יִשְׁמִיד אֶת־
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ
וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יַהֲוֶה:
ג וַיִּי אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר
קְדָמְךָ, הוּא יִשְׁיָצִי
יֵת עִמָּמִיָּא הָאֵלִין
מִן קְדָמְךָ וְתִירְתַּנּוּן;
יְהוֹשֻׁעַ, הוּא עֹבֵר
קְדָמְךָ כְּמָא דְּמִלִּיל וַיִּי.